

نتانیاهو لیگ خود را می‌خواهد

سخنرانی بنیامین نتانیاهو در نشست مشترک کنگره دو جنبه داشت، یکی مفاد خود سخنرانی: طولانی، تحریک‌آمیز و جزئیات دفاع از اسرائیل در حالی که با سطحی از رسوایی بی‌سابقه بین‌المللی در چند دهه گذشته روبه‌رو شده. سپس جنبه سیاسی سخنرانی؛ برای مخاطبان اسرائیلی و آمریکایی. این همان جنبه‌ای است که دلیل اصلی برگزاری این سخنرانی بود. نتانیاهو رهبر جنگ‌زده و نامحسوب کشوری است که پس از حملات هفتم اکتبر و حتی پیش از آن به شدت دوباره و ترومادیده شده است. با چندین بحران احتمالی ائتلاف، تلاش می‌کند در قدرت باقی بماند و تاوان عملکرد سیاسی خود را به تعویق بیندازد. این‌ها در شرایطی است که کشور با جنگی طولانی در چندین جبهه روبه‌روست، ده‌ها هزار نفر از شهروندان اسرائیلی را از شهرهای مرزی آواره کرده و وضعیت نابسانمان ۱۱۵ گروگان باقی مانده اسرائیلی همچنان حل نشده باقی مانده است. سرکوب گسترده بین‌المللی در مورد میزان مرگ و میر و ویرانی‌های غزه، خشم و محاصره اسرائیلی‌ها را بیشتر کرده اما به نتانیاهو فرصتی برای سخنگو شدن داده است. نتانیاهو در صحبت‌هایش هیچ اشاره‌ای به آتش‌بس و آزادی گروگان‌ها نکرد.

موضوعاتی که مهم‌ترین سوال‌های سیاسی کنونی به‌شمار می‌روند. با این حال یک نماینده اسرائیلی به مذاکرات برمی‌گردد و نتانیاهو پیشتر به خانواده‌های خشمگین گروگان‌ها اعلام کرده بود که شرایط برای یک توافق در حال پیشروی است. در شرایطی که کنست، پارلمان اسرائیل به تعطیلی خواهد رفت، این امکان وجود دارد که نتانیاهو در صورت امضای حماس و به‌رغم خطراتی که برای ائتلافش خواهد داشت، چنین اقدامی را انجام دهد. نتانیاهو همچنین از سخنرانی خود استفاده کرد تا با اتهاماتی پاسخ دهد مبنی بر اینکه هیچ استراتژی‌ای برای جنگ‌ندارد بنابرین تلاش‌های جنگی را به انحطاط می‌رساند. او البته خیلی کوتاه و دیر هنگام گفت که برنامه‌اش، غیرنظامی کردن و پاکسازی غزه از رادیکال‌هاست تا این باریکه را فلسطینی‌هایی اداره کنند که با اسرائیل وارد نبرد نمی‌شوند و امنیت آنها از طرف اسرائیل تامین می‌شود.

مفاد سخنرانی نتانیاهو برای بسیاری از اسرائیلی‌هایی که احساس می‌کنند عمیقاً و ناعادلانه بدنام شده‌اند و برای حامیان‌شان، مرهمی بود. اما این سخنرانی بیشتر از همه اقدامی سیاسی برای نتانیاهو، برای جمهوری خواهان کنگره آمریکا و بر خلاف میل‌شان برای دموکرات‌ها بود. از زمانی که نتانیاهو دولت ائتلافی راست افراطی خود را با اهداف داخلی رادیکال تشکیل داده، به کاخ سفید دعوت نشده است. او در عوض دعوتنامه‌ای از کنگره دریافت کرد که راهی جایگزین برای رسیدن به واشنگتن است که در سال ۲۰۱۵ هم از آن استفاده کرد. این تصویری بود که نتانیاهو به‌دنبالش بود: مبارزه در بالاترین صحن جهانی برای اسرائیل و شهرت‌زدن در برابر صدای تشویق حنزار.

در سال‌های اخیر و متلاطم اسرائیل، نتانیاهو در کمپین‌های انتخاباتی‌اش روی بیلبوردهای بزرگ ظاهر می‌شد که با شعار «لیگ خودش» با رهبران جهان دست می‌دهد. مفهوم آن این بود که هیچ سیاستمدار اسرائیلی نمی‌تواند مثل نتانیاهو در صحن بین‌المللی فعالیت کند. سخنرانی او در کنگره به‌نوعی درخواست او برای پذیرش دوباره در لیگ خودش مقابل چشمان رای دهندگان بود. در این سخنرانی نتانیاهو بر مهارت‌های سیاسی اصلی خود تکیه کرده بود؛ همان مهارتی که او را به صحنه ملی آورد؛ پرورنده اسرائیل را به سبک خالص انگلیسی و آمریکایی با شیوه بیانی مناسب برای رسانه‌ها نشان داد. در کنفرانس صلح مادرید در سال ۱۹۹۱، نتانیاهو ۲۲ ساله به‌عنوان توانمندترین سخنگوی بین‌المللی اسرائیل در خشد که باعث شد ۲ سال بعد رهبری حزب‌اش را به‌دست آورد و در سال ۱۹۹۶ به دفتر نخست‌وزیری برسد.

به‌سختی می‌توان سخنرانی نتانیاهو را کودتای سیاسی برای جمهوری خواهان دانست. با اینکه در دسری برای دموکرات‌ها بود اما تحت‌الشعاع رخدادهای سیاسی چند هفته گذشته در آمریکا از جمله ترور یک نامزد، کناره‌گیری نامزدی دیگر و احتمال صعود نامزدی دیگر قرار گرفت. آمریکایی‌ها هم همانند اسرائیلی‌ها و دیگر کشورها مسائل خود را جالبتر از دیگران می‌دانند و سخنرانی نتانیاهو در نهایت برای مردم آمریکا خبر تازه‌ای نبود.

ملاحظات دموکرات‌ها و جمهوری خواهان نگرانی اصلی نتانیاهو نبود. عده کمی از دموکرات‌ها یا جمهوری خواهان می‌توانند در انتخابات اسرائیل رای دهند. نتانیاهو هم برای دخالت در سیاست‌های ریاست جمهوری آمریکا به واشنگتن نیامده بودند. بلکه نتانیاهو تلاش می‌کرد که از تنظیمات کنگره آمریکا برای سیاست‌های اسرائیل استفاده کند.

یاسمن طاهریان

خبرنگار گروه بین‌الملل

روز گذشته مردم ونزولا در پرتنش‌ترین انتخاباتی که در بیش از یک دهه اخیر برگزار شد به‌پای صندوق‌های رای رفتند. نتیجه این انتخابات یا تحول بزرگ سیاسی را ایجاد می‌کند یا تا ۶ سال دیگر ادامه همان سیاست‌هایی خواهد بود که بزرگترین فروپاشی اقتصادی را در زمان صلح رقم زده است. انتخاباتی که مخالفان دولت تصور می‌کنند شانس واقعی برای برکناری رئیس‌جمهور فعلی، نیکولاس مادورو پس از ۱۱ سال از قدرت را دارند. نظرسنجی‌ها نشان می‌دهند مادورو ۶۱ ساله که تلاش می‌کند دور سوم ریاست جمهوری خود را به‌دست آورد، ممکن است در برابر رقیب خود ادموندو گونزالس اوروتیای ۷۴ ساله شکست بخورد. اما کارشناسان هشدار می‌دهند، کسب آراء بیشتر گونزالس یک طرف قضیه است و اعلام پیروزی او در انتخابات از سوی شورای الکتورال ملی که با دولت مادورو همسو است، طرف دیگر آن. «روز یکشنبه آینده ونزولا تا ۵۰ سال دیگر را مشخص خواهد کرد.» این سخن مادورو در آخرین کمپین انتخاباتی‌اش است: «جنگ یا صلح؟ اعتراضات مخالفان یا آرامش؟ راست افراطی یا چاویستاس؟ فاشسیم یا دموکراسی مردمی؟ کاپیتالیسم وحشی یا سوسیالیسم مسیحی؟» نتیجه انتخابات ونزولا هر چه باشد، اثرات بزرگی بر قاره آمریکا خواهد گذاشت.

بازگشت اپوزیسیون به میدان پس از ۱۱ سال کناره‌گیری

حالا احزاب اصلی اپوزیسیون پس از چند سال تحریم انتخابات پشت یک نامزد گرد هم آمدند و معتقدند با وجود کارشکنی‌های دولت، این انتخابات ریاست جمهوری، بهترین شانس آنها برای برکناری مادورو از قدرت به‌شمار می‌رود. نیکولاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزولا چهارم فوریه امسال روی صحنه رفت تا سالگرد کودتای نافرجام ۱۹۹۲ به‌رهبری مرشد خود، هوگو چاوز را جشن بگیرد. او طبق سنت سخنرانی پرشوری را ارائه کرد. چهارم فوریه روزی است که هواداران مکتب چاویسیم، ملقب به چاویستاس‌ها، جنبش سیاسی که توسط چاوز رهبر فقید خود به‌وجود آمد را جشن می‌گیرند. مادورو که برای گروهی از هواداران خود که تی‌شرت‌های قرمز رنگ سنتی‌شان را به تن داشتند، سخنرانی می‌کرد، آنها را تشویق کرد تا «اعصاب پولادین» خود را پیش از انتخابات ریاست جمهوری نشان دهند.

او دلایل خوبی برای این سخنان خود داشت. اکتبر گذشته، ۲ میلیون و ۴۰۰ هزار نفر از شهروندان ونزولایی در انتخابات مقدماتی که با نظارت ائتلافی از احزاب مخالف انجام شد، رای دادند. ماریا کورلیا ماچادو، ۹۲ درصد از آراء را به‌خود اختصاص داد که از آن زمان او را به سرسخت‌ترین اپوزیسیون مادورو تبدیل کرد. ماچادو آنچه پیشینیان‌اش در ابهام گذاشته بودند را مدیریت کرد تا اپوزیسیون به‌شدت غیرمنسجم ونزولا را در حمایت از یک لیدر دورهم جمع کند. مادورو در ۱۱ سال گذشته که در قدرت بود، توانست بارها و بارها از اپوزیسیون پیشی بگیرد. آنچه به کمکش آمد، حمله رهبران اپوزیسیون به‌یکدیگر به‌جای اتحاد برای غلبه بر مادورو بود. حالا قدرت گرفتن اپوزیسیون، مادورو را بر آن داشته تا در سخنرانی خود تاکید کند که هر طور شده برنده این انتخابات خواهد شد.

برای فعالان اپوزیسیون که مدت‌هاست قربانی آزار و اذیت‌های دولت‌اند سخنان رئیس‌جمهور غافلگیرکننده نبود. منتقدان مادورو مدت‌هاست که گاف‌های زبانی و پیشینه او به‌عنوان راننده اتوبوس را مورد تمسخر قرار می‌دهند. به گزارش فایننشال تایمز، مادورو در آخرین کارزار انتخاباتی خود که بیش از یک ساعت طول کشید مقابل ده‌ها هزار نفر از کارگرانی که با اتوبوس به کاراکاس، پایتخت ونزولا آورده شده بودند از ارادت خود به عیسی مسیح و سوسیالیسم انقلابی صحبت کرد و وعده داد اتهام اپوزیسیون مبنی بر ارتکاب به جنایات را تحمل نکند. مادورو به جمعیت گفت: «آنها همین حالا فریاد قلب می‌زنند، ما به آنها اجازه نمی‌دهیم به آسیب‌زنی‌های خود ادامه دهند. زمان آنها سر رسیده است. اگر با زیر سوال بردن نتایج انتخابات از خط قرمزه عبور کنند، تا ۲۰۰ سال دیگر پشیمان باقی خواهند شد. این آخرین خطای آنها در حیات سیاسی‌شان خواهد بود.» گونزالس پیشتر اعلام کرده بود که کمپین مادورو بدون شک ناعادلانه‌ترین کارزار انتخاباتی در تاریخ ونزولا بوده است: «آنها از منابع دولت به‌طور غیرقانونی استفاده کرده‌اند.» گونزالس می‌گوید که اپوزیسیون عشق، حمایت و اشتیاق اکثریت ونزولایی‌ها را دارد که به‌دنبال تغییرات صلح‌آمیزند.

به گزارش فایننشال تایمز، بسیاری از افرادی که در آخرین کارزار مادورو شرکت کردند، تمایلی به رای دادن به او ندارند اما برای شرکت در این مراسم پول دریافت کرده‌اند. ادواردو مزا، تاکسی‌موتوری اهل کاراکاس می‌گوید برای حضور در این مراسم ۳۰ دلار دریافت

عکس: AP

آخرین رقص

آیا نیکولاس مادورو می‌تواند به

معادل ۳ دلار و ۵۰ سنت دریافت می‌کند که با حداقل حقوق دولت برای کارگران برابر است و فقط برای خرید یک پاکت شیر بزرگ کفایت می‌کند. برمودز هم همانند مادورو تهدید دخالت‌های آمریکا در امور داخلی کشور را دلیل بحران اقتصادی ونزولا می‌داند. دولت مادورو به‌طور مرتب یارانه‌های دیگری را هم برای بازنشستگان در نظر می‌گیرد، از جمله «یارانه جنگ اقتصادی» که نام آن از جاعی است به تحریم‌های آمریکا. در ماه گذشته این یارانه ۴۵ دلاری به حساب بازنشستگان واریز شد.

مادورو که می‌خواهد برای پنهان ماندن عملکرد و آسیب‌هایش در زمان ریاست جمهوری‌اش همچنان در قدرت باقی بماند، استراتژی‌های جدیدی برای کمپین انتخاباتی‌اش در نظر گرفته است. او در سال ۲۰۲۰ عضو شبکه اجتماعی تیک‌تاک شده و از آن زمان بیش از ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار دنبال‌کننده را به‌خود جلب کرده است. او در پخش زنده اینستاگرام، ویدئوهایی از کارزارهای انتخاباتی‌اش را به اشتراک می‌گذارد که آواز می‌خواند، می‌رقصد و با حامیان‌ش دعا می‌کند.

در حالی که او هیچ‌وقت نتوانسته در میان چاویستاس‌ها به اندازه سلف خود، هوگو چاوز محبوبیت کسب کند اما تاکنون توانسته رهبر بی‌رقیب جنبش باقی بماند؛ اتفاقی که سال ۲۰۱۲ زمانی که هوگو چاوز به سرطان مبتلا شد و مادورو به‌عنوان جانشین او انتخاب شد، به‌دور از واقعیت بود.

خیلی‌ها تصور می‌کردند چاوز ناخوش احوال زمانی که در کوبا تحت درمان قرار گرفته بود، دیوسدادو کابلو، نظامی سرسخت و مبارز را انتخاب می‌کند. اما او در عوض مادورو را تقدیس کرد. مادورو در آن زمان پس از ۶ سال خدمت در مقام وزیر امور خارجه چاوز تازه معاون رئیس‌جمهور شده بود. او پس از روی کار آمدن از سیاست‌های فیدل کاسترو در کوبا استقبال کرد و بعدها در سخنرانی خود در سازمان ملل، جورج بوش پسر را «شیطان» خطاب کرد.

پس از مرگ چاوز در مارس ۲۰۱۳، مادورو با اختلاف کم و ۱/۶ نقطه درصد بر رقیب خود، انریکه کاپریلس در انتخابات برنده شد؛ نتیجه‌ای که کاپریلس به‌چالش کشید. سال ۲۰۱۸، مادورو در انتخاباتی که نه آزاد بود نه منصفانه، با اختلاف بالایی به پیروزی رسید. ائتلاف اپوزیسیون اصلی پس از آنکه طیفی از نامزدها زندانی شدند یا از کشور فرار کردند، تصمیم گرفت تا انتخابات

کرده است. او هم یک تی‌شرت و لوگوی حزب متحد سوسیالیست را بر تن دارد. اما مزا می‌خواهد به رقیب مادورو رای دهد. اما به‌رحال مادورو دوست دارد خود را نماینده اکثریت ونزولایی‌ها نشان دهد که به‌گفته او حمایت‌های وفاداران‌شان باعث پیروزی او در انتخابات و ماندن بی‌وقفه او در قدرت از سال ۱۹۹۹ شده است. مادورو از گذشته‌اش به نفع خود استفاده کرده، از خود چهره‌ای مردمی ساخته، با همسرش در برنامه‌های تلویزیونی سالسا رقصیده و از هر موقعیتی برای ضربه زدن به توپ بیسبال، پرتاب توپ بسکتبال یا مشت‌زنی با یک بوکسور استفاده کرده است.

السا روجاس یکی از حامیان مادورو است که در شهر لوس گایوس در گوشه‌ای از میدان اصلی شهر می‌نشست و برای مادورو تبلیغ می‌کرد. روجاس با تکرار شعارهای انقلاب بولیواری، جنبش سوسیالیستی که مادورو پیش برده است، می‌گوید: «به انقلابی بودنم افتخار می‌کنم. مادورو خیلی چیزها به ما داده است.» روجاس که سه فرزند دارد و کارمند دولت محلی است اعتراف می‌کند که تبلیغ کردن برای حزب متحد سوسیالیست مادورو نسبت به گذشته چالشی‌تر بوده است. حتی وفادارترین حامیان مادورو این بار از او روی برگردانده‌اند و مشتاقانه از گونزالس حمایت کرده‌اند.

اپرتوری که از سال ۲۰۱۶ آغاز شد، ارزش پول ملی ونزولا، بولیوار را به‌شدت کاهش داده است. برخی از شهروندان برای معاملات خود از دلار آمریکا استفاده می‌کنند. اما دلاریزه شدن غیررسمی اقتصاد، قدرت خرید آن دسته‌ای را که ارز خارجی دریافت نمی‌کنند، مثل بازنشستگان و کارمندان دولت کاهش داده است. مادورو برای رسیدگی به بی‌ثباتی اقتصادی، یکی از طرح‌های برجسته خود را در سال ۲۰۱۶ ارائه داد: کمیته محلی برای تامین و تولید که شبکه توزیع مواد غذایی بود. در همان سال دولت یارانه‌هایی را برای دهک‌های مختلف جمعیت مشخص کرد. به گزارش الجزیره، لوییس برمودز رومرو، یک استاد بازنشسته ۹۰ ساله است که این یارانه‌ها را دریافت کرده. او در والنسیا، سومین شهر بزرگ ونزولا زندگی می‌کند و مادورو را عامل کاهش بحران اقتصادی می‌داند. برمودز می‌گوید: «نیکولاس شوک مثبتی برای ما بود. او کسی است که هرگونه مشکلی را پیش‌بینی کرده و برای آن راه‌حلی داشته است.» او همانند دیگر بازنشستگان ونزولایی ماهیانه حقوقی

اپرتومی که از سال ۲۰۱۶ آغاز شد،

ارزش پول ملی ونزولا، بولیوار را به‌شدت کاهش داده است. برخی از شهروندان برای معاملات خود از دلار آمریکا استفاده می‌کنند.

قدرت خرید آن دسته‌ای را که ارز خارجی دریافت نمی‌کنند، مثل بازنشستگان و کارمندان دولت کاهش داده است.

ارزش پول ملی ونزولا، بولیوار را به‌شدت کاهش داده است. برخی از شهروندان برای معاملات خود از دلار آمریکا استفاده می‌کنند.

قدرت خرید آن دسته‌ای را که ارز خارجی دریافت نمی‌کنند، مثل بازنشستگان و کارمندان دولت کاهش داده است.

ارزش پول ملی ونزولا، بولیوار را به‌شدت کاهش داده است. برخی از شهروندان برای معاملات خود از دلار آمریکا استفاده می‌کنند.

قدرت خرید آن دسته‌ای را که ارز خارجی دریافت نمی‌کنند، مثل بازنشستگان و کارمندان دولت کاهش داده است.

ارزش پول ملی ونزولا، بولیوار را به‌شدت کاهش داده است. برخی از شهروندان برای معاملات خود از دلار آمریکا استفاده می‌کنند.